

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

3

3 grudnia 2016

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Kończy się pierwszy tydzień Adwentu. Przeżywamy ten święty czas z Maryją. Łączymy się z Nią w modlitwie różańcowej, w przeżywaniu rorat, w rozważaniu słowa Bożego. Zwracamy się do Niej szczególnie dziś, w pierwszą sobotę miesiąca. Prosimy Ją, aby wspierała nas w przygotowaniu na przyjście Pana. Być może wielu z nas, choć wierzy w Boga, to niekiedy nie wie, co robić i czuje się jak owca nie mająca pasterza. O takich ludziach mówi dziś Chrystus w Ewangelii. Sam spieszy im z pomocą, ale zaznacza też wyraźnie, że chce do ludzi docierać przez tych, których pošle jak robotników na żniwo. To żniwo jest ciągle wielkie, a nawet wydaje się, że przybywa takich obszarów życia, do których powinni dotrzeć robotnicy posłani przez Pana żniwa. Świat dzieci i młodzieży, świat polityki i biznesu, świat rozrywki i zabawy, a przede wszystkim nasza codzienność, to przestrzenie, które muszą być rozświetlone światłem Ewangelii i do których trzeba zaprosić Chrystusa.

2. Prosimy o te wielkie dary przez wstawiennictwo Maryi, naszej niebieskiej Matki. Zwracamy się do Niej nie tylko z prośbą. Chcemy także wynagradzać Jej Niepokalanemu Sercu za wszelkie zniewagi, jakich doznaje od ludzi. 10 grudnia 1925 r. objawiła się siostrze Łucji Maryja z Dzieciątkiem i pokazała jej cierniami otoczone serce. Dzieciątko powiedziało: „Miej współczucie z Sercem Twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie je wciąż na nowo ranią, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał”. Słowa te przemawiają z tym większą mocą, że wypowiada je Dzieciątko, a więc Syn Boży, który widzi cierpiące Serce Matki.

3. Maryja pragnie, aby ludzie uważnie słuchali Jej Syna i spełniali wszystko, cokolwiek On powie. Ona sama rozważała w Sercu każde wydarzenie, które Go dotyczyło i każde Jego słowo. Przyjmijmy więc i dzisiaj słowo Jezusa, odczytane w czasie liturgii i wprowadzajmy je w życie. Prośmy Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo.

MEDYTACJA O TAJEMNICY RÓŻAŃCA

W pierwszą sobotę Adwentu pragniemy towarzyszyć Maryi w Jej spotkaniu z Elżbietą. Wsłuchajmy się w wypowiedane słowa medytacji i modlitwy, by rozważyć je później w swoim sercu.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Uwielbiamy Ciebie, Panie, obecny wśród nas w Przenajświętszej Hostii. Wielbimy Ciebie wraz z Maryją, Twoją i naszą Matką. Wpatrzeni w Jej Niepokalane Serce, odpowiadając na Jej wezwanie, pragniemy powędrować z Nią do jej krewnej Elżbiety i wsłuchać się w słowa wypowiedane w tym spotkaniu, przeżywać to spotkanie tak, jak uczynili to Elżbieta i Zachariasz.

L1: Z Ewangelii według św. Łukasza: „[Maryja] weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, wydała okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana»” (por. Łk 1,40-45).

L2: Elżbieta, będąc pod natchnieniem Ducha Świętego, mówi o wierze Maryi. Rozpoznaje w swoim sercu, jak wielka to była wiara. Ze względu na tę wiarę nazywa Maryję błogosławioną, a więc szczęśliwą. Św. Jan Paweł II jedną z encyklik poświęcił Maryi. Napisał w niej wiele o wierze Matki Jezusa. Przywołajmy kilka myśli z tego papieskiego rozważania.

L1: Z encykliki „Redemptoris Mater”: „Wszystkie słowa w pozdrowieniu Elżbiety mają doniosłą wymowę, jednakże *znaczenie kluczowe* wydaje się posiadać to, co mówi ona na końcu: «Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana» (Łk 1, 45). Można postawić te słowa obok wyrażenia «łaski pełna» w pozdrowieniu anioła. Odsłania się w nich – podobnie jak w tamtych – zasadnicza treść mariologiczna, zasadnicza prawda o Maryi, która stała się rzeczywiście obecna w tajemnicy Chrystusa właśnie przez to, że «uwierzyła»” (RM, 12).

L2: Z encykliki „RedemptorisMater”: „Słowa Elżbiety: «Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła» odnoszą się nie tylko do tego szczegółowego momentu, jakim było zwiastowanie. Jeśli chodzi o wiarę Maryi oczekującej Chrystusa, zwiastowanie jest z pewnością momentem przełomowym, ale zarazem jest także punktem wyjścia, od którego zaczyna się całe «itinerarium ku Bogu»: cała Jej droga wiary. Na tej zaś drodze w sposób niezwykle, zaiste heroiczny – owszem, z coraz większym heroizmem wiary – będzie się urzeczywistniać owo «posłuszeństwo», które wyznała wobec słowa Bożego objawienia. A to «posłuszeństwo wiary» ze strony Maryi w ciągu całej drogi posiadać będzie zadziwiające podobieństwo do wiary Abrahama. Podobnie jak ten patriarcha całego Ludu Bożego, tak i Maryja, w ciągu całej drogi swego uległego, macierzyńskiego *fiat*, będzie potwierdzać, iż «wbrew nadziei uwierzyła nadziei»” (RM, 14).

L1: Z tymi słowami Papieża wchodzimy w rozważanie różańcowej tajemnicy. Pragniemy, aby moc wiary Maryi ogarnęła również każdego z nas i promieniowała na wszystkich ludzi.

L2: Pragniemy w wierze Maryi uwielbiać Boga. Chcemy prosić, aby Jej niezachwianawiara, to Jej, budzące podziw, posłuszeństwo wiary, przynależało nam wiary i ją umacniało, by było dla nas źródłem błogosławieństwa. Módlmy się w ciszy.

Adoracjai medytacja w ciszy.

Śpiew: *Ojcie, chwała Tobielub inny.*

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić cząstkę różańca. W modlitwie towarzyszy nam również intencja wynagradzająca za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi. Dziś rozważamy tajemnice radosne.

P: Tajemnice radosne uczą nas wiary zdolnej przemieniać i odnawiać. Uczą nieustannego dostrzegania „wielkich rzeczy” w codziennym, zwyczajnym życiu. Módlmy się z Maryją, wielbiąc Boga za «wielkie rzeczy, które On nam uczynił». Witaj Królowo. Ojcie nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie

L3: Młoda nazaretańska Dziewczyna odpowiada Zwiastunowi: «niech Mi się stanie według twego słowa» (Mt 1,38). Jej pokorna, pełna posłuszeństwa wiara staje się Jej siłą, umiejętnością takiej współpracy z Bożą łaską, która pozwoli Jej do końca wypełnić Bożą wolę. Maryjo, ucz nas takiej wiary.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie

L3: Maryja, z Jezusem rozwijającym się pod Jej sercem, wyrusza w drogę. Słowo, które w Niej stało się ciałem, pragnie zanieść krewnej, podzielić się z nią dobrą nowiną. Maryjo, Misjonarko żywego słowa, naucz nas, takjak Ty, z ufną, pokorną wiarą i z radością, głosić Jezusa.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie

L3: W Betlejem Bóg rodzi się jako człowiek. Maryja, wpatrzona w Syna, w swoim zwyczajnym, codziennym życiu, wiele razy ponawia swoje «fiat». Pełna wiary i wierna w sprawach najmniejszych, dzieli się z najbliższymi każdym owocem łaski. Maryjo «łaski pełna», ucz nas z ufną i pokorną wiarą ponawiać nasze „fiat”, patrzeć na człowieka Twoimi oczami.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie

L3: Bóg dał Maryi i Józefowi władzę rodzicielską nad swym Synem. Oni ofiarowali Go Bogu. Nie tylko dlatego, że tak nakazywało prawo. Dlatego, że Bogu uwierzyli. Uwierzył też Symeon i uwielbił Dziecię rozpoznając w Nim Mesjasza. Maryjo, wypraszaj nam wiarę Symeona, która pozwoli nam rozpoznawać Chrystusa pod postacią chleba i wina orazw drugim człowieku.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Odnalezienie

L3: «Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» (Łk 2,49), zapytał dwunastoletni Syn zmartwionych Rodziców, szukających Go od trzech dni. A oni wiernie chowali te Jego słowa w swoim sercu i rozważali je (por. Łk 2,51). Maryjo, zatroskana Matko Boga i człowieka, ucz nas Twojej wiary i wytrwałości w szukaniu Jezusa i w rozważaniu Jego Ewangelii.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).